

αὐτόν ὀφθαλμούς της . . . Πλὴν δὲν ἀναγεννᾶται ὁ ἐσθεσμένος ἔρωσ.

*
* *

Μετ' οὐ πολὺ τὸ μυστήριον ἐλύθη. Ὁ Ἑρνέστος τυχαίως ἀνεκάλυψεν ὅτι ἄλλος ἀπελάμβανε τελειῶς τοῦ προνομίου τῶν μειδιαμάτων τῆς ὥρας, καὶ ὅτι δὲν ἦτον αὐτὸς πλέον, ὅστις ἐνέσπειρεν ἤδη τὰ ἐπὶ τῶν παρειῶν αὐτῆς φυόμενα ῥόδα. Ἦτο νέος τις μὲ ὀφθαλμούς μικροὺς ὡς τοὺς τοῦ ἀσπάλακος, μὲ ῥίνα ἀποτόμως μέχρι σιαγόνος καθήκουσαν καὶ μὲ πώγωνα ἀγγουροειδῆ καὶ ἀραιὸν ὡς κεκαυμένον δάσος. Πλὴν εἶχεν ὡς ἀντιστοιχίησιν ὄλων αὐτῶν τῶν ἀτελειῶν τῆς φύσεως . . . μεγάλην περιουσίαν. Ὁ Ἑρνέστος ἀπέστειλε τὸ τελευταῖον βλέμμα του πρὸς τὴν Ἑλένην, ὅπερ ἦτον ἔμπλεων δόξης, ἔρωτος, καὶ ἰκεσίας, ἀλλ' ἠναγκάσθη ἀμέσως ν' ἀποσύρῃ αὐτὸ διότι συνήντησε τὸ τῆς Ἑλένης, ἧτις παρετήρει αὐτόν μετὰ ψυχρᾶς ἀναισθησίας. Διὰ τὸν Ἑρνέστον ὑπῆρξε τοῦτο μάχαιρα διεισδύσασα μέχρι βάθους τῆς καρδίας του. Ἐφυγε κατεσπευσμένως καὶ ἐζήτησε νὰ κρύψῃ εἰς ἐρήμους τόπους τὸν ἔρωτα καὶ τὴν ἀπελπισίαν του . . . κ' ἐὰν εἰς τὰ ὄνειρά σου, ἀναγνώστα, ἅπερ πλάττει, νέος βλέπων ἰδανικόν τι, ζήτει αὐτὸ ἐν τῷ οὐρανῷ διότι δὲν ὑπάρχει ποσῶς ἐν τῇ γῇ.

*
* *

. . . . Ἡ Ἑλένη εὐρίσκεται ἤδη εἰς τὸν ὄγδοον αὐτῆς ἔραστήν. Ὁ δ' Ἑρνέστος ; . . . Ὁ Ἑρνέστος εὐρίσκεται εἰς τὸν ὄγδοον τόμον τοῦ Ῥωμαϊκοῦ Δικαίου.

† ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΓΕΡΑΚΗΣ

Ἀξιότιμε Κύριε,

Ἡ ἀβρὰ καὶ φιλόφρων πρόσκλησίς σας, ὅπως καὶ ἐγὼ ἀποστείλω ἀνέκδοτόν μου ἔργον διὰ τὴν «Ποικίλην Στοάν» τοῦ 1894 μὲ τιμᾶ ἰδιαζόντως.

Ἡ ἀποστελλομένη σελὶς ἐκ τοῦ ἡμερολογίου μου θ' ἀποτελέσθῃ βεβαίως ἀθνεστάτην συμβολὴν εἰς ἔργον φιλογικῆς ἀξίας, οἷον τὸ ὑμέτερον τοῦ ὁποίου τὰς καλλιτεχνικὰς σελίδας κοσμοῦσι πάντοτε ἄρθρα καὶ μελέται τῶν δοκιμωτέρων συγγραφέων μας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28ῃ Σεπτεμβρίου 1893

Μετὰ πολλῆς ἐκτιμήσεως

πρόθυμος

Καλλιρρόη Παρρέν.

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

ΤΟΥ ΧΙΧ ΑΙΩΝΟΣ

ΑΕΥΚΟΝ ὡς ἐκ Πεντελικῷ μαρμάρου, ἀρχαιοπρεπὲς μὲ τὰ ἐκ Κορινθιακῶν καὶ Ἴονικῶν κίονων περιστύλιά του, περίκομψον μὲ τὰ ἐκ πολυχρῶμων ἀνθυλλίων διαστιζόμενα πλαισιωτὰ ἀνδρᾶ του, μεγαλοπρεπὲς καὶ ὑπερήφανον μὲ τὸ τὰς Ὀλυμπίους θηλείας θεότητας συγκρατοῦν γείσσόν του, περιβεβλημένον τὴν μυθώδη αἴγλην τῶν θαυμάτων τῆς Ἀνατολῆς μὲ τοὺς κρεμαστοὺς κήπους του, κατοπτρίζον τὸ θαμβοῦν κάλλος του εἰς τὰ διαυγῆ ὕδατα τῆς ὑπὸ τὰ πράσινα κράσπεδά του λίμνης, τὸ γυναικεῖον μέγαρον τῆς ἐν Σικάγῳ Παγκοσμίου Ἐκθέσεως, ὑψοῦται πρῶτον ἅμα τῇ εἰσόδῳ τοῦ ἐπισκέπτου εἰς τὸν ἀπέραντον αὐτῆς περίβολον.

Εἶναι τοῦτο ψηλαφητὸν δεῖγμα τῆς μεγάλης καὶ ἀπεριορίστου δυνάμεως τῆς γυναικός, τῆς ἐν πᾶσι δεξιότητος αὐτῆς, τῆς ἐκ τῆς ἀναμετρήσεώς της πρὸς τὸν ἄνδρα προκυπούσης ἰσότητός της. Εἶναι ἡ τροπαιοῦχος ἀψίς, ἦν αἱ γυναῖκες ὄλων τῶν λαῶν καὶ ἔθνῶν τῆς γῆς ὕψωσαν ἐκεῖ, ὡς ἔντονον καὶ ἀκαταμάχητον διαμαρτύρησιν τῆς ἐπὶ σειρὰν ἤδη αἰῶνων ἀποδιοδομένης αὐταῖς ἀδυναμίας καὶ φυσικῆς ἀνικανότητος. Εἶναι τὸ μεγαλοπρεπὲς μνημεῖον ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ ὁποίου, ἡ ἐργασία, ἡ ἐπιμονή, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ αὐταπάρνησις ἀδελφωμέναι ἀναδεικνύουσι τὰς γιγαντιαίας προόδους μεγάλου ἐν τῇ ἀνθρωπότητι προοδευτικῷ καὶ ἐκπολιτιστικῷ παράγοντος. Εἶναι αὐτὴ ζωσά ἡ ἱστορία τῆς γυναικός, ἡ διακηρύττουσα ἀνὰ τὸν κόσμον ὅλον τοὺς ἡρωϊκοὺς ἄθλους, τοὺς ἀκαταμαχίτους ἀγῶνας, τὰς ὑψίστας ἀρετάς, τὴν μεγάλου αὐταπάρνησιν καὶ τὴν ἀναιμάκτον κατάρκτησιν τοῦ ἐδάφους τῆς ἐργασίας, ἦν βῆμα πρὸς βῆμα, σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμὴν, τῇ διεφιλονείκησεν ὁ ἀνὴρ. Εἶναι ὁ θρίαμβος, ἡ δόξα, ἡ ἀποθέωσις τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀνθρωπότητος.

Πρὸ τοῦ Γυναικείου Μεγάρου τῆς ἐν Σικάγῳ Ἐκθέσεως

Ἐῖς ἱερᾶς συγκινήσεως διατρέχει τὸ σῶμά μου πρὸ τοῦ μεγάρου τούτου. Τὰ ἀγάλματα καὶ αἱ εἰκόνες τῶν γυναικείων θεοτήτων, ἅτινα κοσμοῦσιν αὐτό, μοὶ φαίνονται ἐν τῇ γλυκεῖᾳ καὶ ὄνειροπόλῳ ἐκστάσει ἐν ἧ διατελῶ, ὅτι λαμβάνουσιν αἰφνης ζωὴν καὶ ἀποσπώμενα τῶν γείσων καὶ πολυτελῶν πλαισίων των τονίζουσιν ἐν λύραις καὶ ὄργανοις ἄσμα ζωῆς καὶ χαρᾶς, ἄσμα θριάμβου καὶ δόξης.

Μοὶ εἶναι οἰκεῖαι καὶ φίλαι αἱ θεότητες αὐταί, αἱ ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀλύμπου μας ἐκχρονισθεῖσαι, ἵνα μετὰ πάροδον εἰκόσιν ὄλων περίπου αἰῶνων, ὑπέροπε ἀθάνατοι καὶ περικαλλεῖς, ὑπὲρ ποτε λατρευταὶ καὶ πανίσχυροι ἰδρῶσωσι τὸν τῆς ἀκαταβλήτου ἰσχύος, μεγαλοφυΐας καὶ γοητείας θρόνον των πέραν τῶν ὀρέων καὶ θαλασσῶν τοῦ Παλαιοῦ Κόσμου, πέραν τῶν ἀτελευτήτων ὠκεανῶν, ἀνὰ τὰς ἀπεράντους καὶ ζωογόνους τοῦ Νέου ἐκτάσεις.

Ἡ Ἐργάνη Ἀθηναῖα προΐσταται τοῦ ἀθανάτου συμπλέγματος. Φέρει τὸ σύμβολον τῆς ἐργασίας, τὸ μαχικὸν τοῦτο σκῆπτρον, δι' οὗ τὰ πάντα καθυπέταξε, δι' οὗ ὑπερτάτη καὶ ἀρχιάνασσα τῶν Θεαινῶν ἀνεδείχθη, δι' οὗ τὰς ἀθανάτους

ἀρετὰς πάσας μόνῃ αὐτῇ ἐκ τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν τῆς κατέκτησε. Πόσον μεγάλως καὶ αἰδίου ἀληθείας ἐνέχει ὁ γυναικεῖος πανθεισμός τοῦ Ὀλύμπου καὶ πῶς μόνος ὁ Ἀμερικανικὸς λαὸς μετὰ πάροδον τόσων αἰῶνων σύνοιδε νὰ ἐνσαρκώσῃ τὰς θεότητας ταύτας εἰς τὰς γυναῖκάς του.

Ὁ οἶκος παντὸς Ἀμερικανοῦ εἶναι βωμὸς ἄχραντος καὶ ἱερός, ἐν ᾧ πανίσχυροι καὶ σεβασταὶ λατρεύονται ἐν τῷ προσώπῳ τῆς γυναικὸς πᾶσαι συλλήβδην αἱ γυναικεῖαι τῶν προγόνων μας θεότητες. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἐνῷ οἱ ἀρχαῖοι μόνον θυσίας καὶ λατρεῖαν προσέφερον πρὸς τὰς θεότητας ταύτας, οἱ Ἀμερικανοὶ πρακτικώτεροι ἐξεμεταλλεύθησαν τὴν ἄπειρον αὐτῶν δύναμιν ἐπ' ἀγαθῷ καὶ τοῦ οἴκου καὶ τῆς πολιτείας των. Ὅ,τι ἐκεῖνοι μόνον ἐφαντάσθησαν, οὗτοῖ ἐπραγματοποίησαν. Ὅ,τι ἐκεῖνοι μόνον ὡς ὑπερφυσικὸν ἐθεώρησαν, οὗτοι εἶχον τὴν φρόνησιν ν' ἀναγνωρίσουν καὶ νὰ καταστήσουν δυνατὸν καὶ τὴν αὐταπάρησιν νὰ ἐφαρμώσουν ἐν τῷ καθ' ἐκάστην βίῳ των.

Διὰ τοῦτο σήμερον ὑπερήφανοὶ καὶ ὑψάχυνες ἀτενίζουσι πρὸς τὸ Μέγαρον τῆς Γυναικείας Ἐκθέσεως, ὡς πρὸς τρόπιον θριάμβου καὶ νίκης, τὸ ὅποιον αὐταὶ αἱ τρυφεραὶ γυναικεῖαι χεῖρες ὕψωσαν ἐκεῖ, ἵνα ἐν ἐξελικτικῇ σειρᾷ ἐκθέσωσι πρὸ τῶν καταπλήκτων ὀμμάτων τοῦ κόσμου ὅλου, ποίας κατήγαγον εἰρηνικὰς νίκας, ποῖα κατώρθωσαν θαύματα ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ χώρᾳ, τῇ ἐκθρεψάσῃ τὸν νοημονέστερον λαὸν τῆς ὑφ'ἡλίου.

Ταπεινὴ καὶ ἐγὼ τοῦ γηραιοῦ καὶ πεπαλαιωμένου κόσμου κόρη, αἰσθανομένη ἔτι ἐπὶ τῶν χειρῶν μου τὰς πληγὰς τῶν ἀλύσεων, ἃς βίβη καὶ μετὰ τόσων ἀγώνων κατώρθωσα νὰ διαῤῥήξω, προσέρχομαι συγκεκνημένη εἰς τὸν μέγαν τοῦτον βωμόν, ὃν τὸ φῶς τῆς ἀληθείας, τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Τέχνης καταυγάζει καὶ τόσα ἔργα ἀρετῆς καὶ φιλανθρωπίας περιχομοῦσι.

Ἐν βλέμμα ἐπὶ τῶν ἐκθεμάτων

Οὐδὲν ἀνδρικὸν ὄνομα ἀναγράφεται ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τούτου. Νοῦς γυναικεῖος διέταξε τὰ τοῦ ρυθμοῦ καὶ τῆς ὀρχιτεκτονικῆς του, ὡς χεῖρες γυναικεῖαι ἐπλασαν καὶ ἐμόρφωσαν τὰ περιχομοῦντα αὐτὸν ἀγάλματα καὶ ἀρχαῖκὰ στήλας καὶ διεκόσμησαν διὰ συμβολικῶν παραστάσεων καὶ εἰκόνων καὶ θαυμασιῶν ἔργων τὸ ἐσωτερικὸν αὐτοῦ.

Ἡ φιλανθρωπία καὶ ἡ μητρικὴ στοργή, αἱ δύο αὗται καὶ ὕψισται γυναικεῖαι ἀρεταὶ κατέχουσιν ἐν τῷ μεγάρῳ τὰς τιμητικωτάτας τῶν θέσεων. Εὐθὺς ὡς εἰσέλθῃ τις διὰ τῆς μεγαλοπρεποῦς κεντρικῆς εἰσόδου εὐρίσκειται ἐντὸς ἀπεράντου προστώφου, οὗ τοὺς τοίχους καλύπτουσι πολύτιμα gobelins καὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὁποίου ὑψοῦται μέγα κολοσσαῖον ἐκ χαλκοῦ ἄγαλμα ἱππότου ἐκ τῶν ἀπελευθερωτῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἔργον διασήμου γλυπτρίας. Δεξιὰ τοῦ προστώφου τούτου ὑπάρχει πρότυπον γυναικείου νοσοκομείου, τοῦ ὁποίου ἰδρύτριαί, ἰατροί, φαρμακοποιοί, νοσοκόμοι καὶ ἀσθενεῖς εἶναι γυναῖκες. Πάντα τὰ ἐν αὐτῷ χειρουργικὰ ἔργαλεῖα ἐφευρέθησαν ὑπὸ γυναικῶν. Εἰς ἀπεράντους δὲ φωτογραφίας ἀναπαριστῶνται αἱ διάφοροι αἰθουσαι τοῦ νοσοκομείου τούτου καὶ ἡ καθ' ἕκαστα λειτουργία αὐτῶν. Ἀριστερά, ἀκριβῶς ἀπέναντι τοῦ ἰδρύματος τούτου τῆς γυναικείας φιλανθρωπίας ἡ ἔμφυτος εἰς τὴν γυναῖκα μητρικὴ στοργὴ στεγάζει ὑπὸ τὰς προστατευτικὰς πτέρυγὰς τῆς πρότυπον βρεφικοῦ Ἀσύλου. Τοιαῦτα ἀνὰ μυ-

ριάδας εἶναι ἐγκατεσπαρμένα ἀνὰ πᾶσαν πόλιν καὶ κώμην τῆς Ἀμερικῆς, ἀποκλειστικῶς γυναικείαις δαπάναις ἰδρυόμενα καὶ διὰ γυναικῶν λειτουργοῦντα.

Ἡ φιλανθρωπία ἐν Ἀμερικῇ ἔχει συστηματοποιηθῆ ὑπὸ τῆς γυναικὸς εἰς βαθμὸν θαυμασίως καταπληκτικόν. Τὸ αἶσθημα τοῦτο κατέχει ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς Ἀμερικανίδος τὴν αὐτὴν θέσιν, ἣν ἡ στοργή, ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν ἐργασίαν καὶ ὁ ἔρωσ.

Τὰς ἡμέρας των κανονίζουσι μεταξὺ τῶν οἰκογενειακῶν, φιλανθρωπικῶν καὶ ἐπιτημονικῶν ἢ τεχνικῶν καθηκόντων των, ὡς διαθέτουσι τὸν πλοῦτόν των διὰ τὴν ἰδίαν καὶ τῶν οἰκείων των εὐτυχίαν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀνακούφισιν καὶ προστασίαν τῶν πτωχῶν. Ἡ φιλανθρωπία καὶ ἡ ἐργασία ἰδοῦ αἱ μέγιστα ἀρεταὶ τῆς Ἀμερικανίδος.

Μετὰ τὸ πρόστιμον ἐκτείνεται ἀπέραντος στοὰ κατὰ μῆκος τῆς βορείου καὶ νοτίου πλευρᾶς τῆς ὁποίας παρατάσσονται ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην αἱ ὠραῖαι καὶ μεγαλοπρεπεῖς αἰθουσαι τῶν ξένων γυναικείων τμημάτων, εἰς κομψότατα διαμερίσματα τῶν ὁποίων ἐκτίθενται ἐν ἁρμονικοῖς συμπλέγμασι πάντα τὰ ἀριστουργήματα τῆς γυναικείας τέχνης καὶ βιομηχανίας, ὡς καὶ πᾶσαι αἱ ἐν τοῖς γράμμασι καὶ ταῖς ἐπιστήμαις πρόοδοι τοῦ γυναικείου φύλου τῶν δύο κόσμων. Αἱ θαυμάσαι μικρογραφίαι τῶν γυναικῶν τῆς Ἰαπωνίας καὶ τῆς Κίνας μετὰ τῶν μυθώδους ὑπομονῆς καὶ ἐπιτηδειότητος κομψοτεχνημάτων των, ἀντιμετωπίζουσι προκλητικῶς καὶ ἀφόβως τὰ λεπτεπίλεπτα βαλεντιανὰ τρίχαπτα τῆς Γαλλικῆς τέχνης ὡς καὶ τὰς διαφόρους ἐξελιξίαι τῶν Εὐρωπαϊκῶν συρμῶν, μεθ' ὧν τῶν καλλιτεχνικῶν παντὸς αἰῶνος καὶ πάσης ἐποχῆς ἐξαρτημάτων των.

Ἡ Ἀσία διὰ τῶν μεγαλοπρεπῶν καὶ πλουσιῶν τμημάτων τῆς Κίνας, τῆς Ἰαπωνίας, τῶν Ἰνδιῶν, τῆς Ἰνδοκίνας δὲν ὑστερεῖ ποσῶς τῆς Εὐρώπης κατὰ τὰς τέχνας καὶ τὴν γυναικείαν βιομηχανίαν. Μόνον ἐν τῇ ἐπιστήμῃ καὶ φιλανθρωπίᾳ ἡ Εὐρωπαϊα γυνὴ ὑπερέχει τῆς Ἀνατολίτιδος ἀδελφῆς της. Αἰθουσαι ὀλόκληροι τῶν Εὐρωπαϊκῶν τμημάτων χρησιμεύουσι πρὸς ἔκθεσιν τῆς ἐξελιξέως τῆς γυναικείας ἐκπαιδεύσεως ἐν Γαλλίᾳ, Ἀγγλίᾳ καὶ ἄλλαις Εὐρωπαϊκαῖς χώραις, παμμεγέθεις δὲ χάρται ἀπεικονίζουσιν ὅχι μόνον τὰ κυριώτερα γυναικεῖα λύκεια, γυμνάσια, διδασκαλεῖα, παιδικὰ ἄσυλα, ἐπαγγελματικὰ σχολεῖα καὶ βιομηχανικὰ ἐργοστάσια τῶν μεγάλων Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, ἀλλὰ καὶ πίνακες χρυσοπλαισιωμένοι ἀναγράφουσι τοὺς ἀριθμοὺς τῶν εἰς ἕκαστον τούτων κατ' ἔτος κατατασσομένων, ὡς καὶ τὴν κλιμακωτὴν πρόοδον τῆς γυναικὸς ἐν ταῖς ἐπιστήμαις, ταῖς καλαῖς τέχναις καὶ τῇ ἰδιωτικῇ καὶ δημοσίᾳ βιομηχανίᾳ.

Ἡ Εὐρώπη ἐξαίρεισι μικρῶν τινων κρατιδίων τοῦ Αἴμου παρίσταται εὐπρόσσωπος ἐν τῷ τμήματι τούτῳ, ἀριθμοῦσα κατὰ τὰς δύο τελευταίας δεκαετηρίδας καταπληκτικᾶς διὰ τὴν γυναῖκα πρόόδους. Τὸ Γαλλικόν ἔθνος ἰδίᾳ φαίνεται ἐκ τῶν ἀναλυτικῶν πινάκων τοῦ ἐργασθὲν πυρετωδῶς πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ γυναικείου φύλου ἐκ παραλλήλου μετὰ τοῦ ἄρρενος ἐν τε τοῖς γράμμασι, ταῖς τέχναις καὶ ταῖς ἐπιστήμαις.

Ὀλόκληρον τὴν ἐτέραν πλευρὰν τῆς μεγάλης κεντρικῆς στοᾶς τοῦ μεγάρου κατέχουσι τὰ διαμερίσματα τῆς ἐπὶ τὸ προοδευτικώτερον μεταρρυθμίσεως τῶν φιλανθρωπικῶν καὶ ἐργατικῶν σωματείων, ἐνῶ αὐτῇ ἡ κεντρικὴ στοὰ μῆκους 120 μέτρων ἐπὶ πλάτους 35 εἶναι ἄληθές καλλιτεχνικὸν μουσεῖον, τοῦ ὁποίου οἱ

ταῖχοι καλύπτονται πανταχόθεν ὑπὸ ἐλαιογραφῶν καὶ ὑδατογραφῶν τῶν διασήμων τοῦ κόσμου ὅλου καλλιτεχνίδων. Καθ' ὅλην τὴν ἀπέραντον ταύτην αἰθουσαν τὴν διὰ σιδηρῶν τῶξων βασταζομένην καὶ στεγαζομένην ὑπὸ θολωτῆς κρυσταλλίνης στέγης, εἶναι ἐγκατεσπαρμένα πολυτελεῖς ὑαλόφρακτοι τράπεζαι καὶ προθήκαι, περικλείουσαι ὅ,τι καλλιτεχνικὸν ἔδημιούργησεν, ἐπετέλεσε καὶ ἐχρησιμοποίησεν ἡ γυνὴ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον. Τὴν μονοτονίαν τῶν κομψοτεχνημάτων τούτων ποικίλλουσι πολυπληθῆ ἀγάλματα εἴτε ἐκ μαρμάρου εἴτε ἐκ χαλκοῦ, ἐγκατεσπαρμένα ἀνὰ τὴν στοᾶν εἴτε εἰς συμπλέγματα εἴτε ἀνὰ ἓν, πάντα ἔργα γυναικείας τέχνης βραβευθέντα τὰ πλεῖστα ἐν καλλιτεχνικοῖς διαγωνισμοῖς.

Τὴν μεγίστην ταύτην κεντρικὴν στοᾶν περιβάλλει ἐκ τῶν ἄνω ἐξώστης ἀπέραντος, ἐρειδόμενος ἐπὶ περιστηλίου ἀρχαιοπρεποῦς, ἐπὶ τῶν θριγγῶν τοῦ ὁποίου ζωγραφίζονται ἀλληγορικὰ συμπλέγματα, παριστῶντα τὰς μούσας καὶ τὰς χάριτας ὑπὸ μορφᾶς ἐξόχων γυναικείων προσωπικοτήτων.

Εἰς τὸν πρῶτον ὄροφον εἰς ὃν δι' ἀνεγκυστῆρος ἀνερχόμεθα ὑπάρχουσι αἱ τῶν κυριῶν αἰθουσαι καὶ τὰ καλλυντήρια. Ἡ αἰθουσα τῶν Συλλόγων καὶ Συνεδριάσεων κατέχει ὀλόκληρον τὴν βόρειον πλευρὰν, μὲ σκηνὴν ἀπέραντον, μὲ πινακοθήκην ἐκ φωτογραφῶν καὶ εἰκόνων τῶν γυναικῶν, αἵτινες διέπρεψαν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος ἕνευ διακρίσεως φυλῆς καὶ ἔθνους. Παρὰ τὴν αἰθουσαν ταύτην τὸ κυλιεῖον τῶν Κυριῶν καὶ μετ' αὐτὸ ἡ γυναικεία βιβλιοθήκη τῆς Νέας Ὑόρκης, κατασκευασθεῖσα ὀλόκληρος δαπάναις τῶν γυναικείων Συλλόγων τῆς Ἀμερικανικῆς ταύτης μεγαλοπόλεως, καὶ διακοσμηθεῖσα ὑπὸ γυναικῶν κοσμηματογράφων, γλυπτριῶν καὶ ζωγράφων αὐτῆς. Τὸ ἐκ βιβλιοθηκῶν πλαίσιον τῆς αἰθούσης ταύτης περιλαμβάνει τέσσαρας χιλιάδας τόμους πρωτοτύπων συγγραμμάτων, μόνον τῶν γυναικῶν τῆς Νέας Ὑόρκης, τῶν πλείστων μεταφρασθέντων εἰς πολλὰς γλώσσας. Ἀπὸ δέκα ὀκτῶ δὲ πολυτόξων ἀναρτητήρων, εὐρίσκονται ἀνηρτημένοι ἐν ὁμοιομόρφοις περικαλύμμασιν ὀκτακόσιοι περίπου κατονισμοὶ μετὰ τοῦ ἱστορικοῦ ἐνὸς ἐκάστου τῶν ὀκτακοσίων γυναικείων Συλλόγων τῆς Νέας Ὑόρκης.

Εἰς τὴν ἀπέναντι πλευρὰν εἶναι τὰ πρότυπα τῶν οἰκογενειακῶν μαγειρίων μετὰ τῶν μαγειρικῶν σκευῶν καὶ μηχανημάτων, τὰ ὁποῖα γυναῖκες ἐφεύρον, τὰ γυναικεία φαρμακεία μετὰ τῶν χειρουργικῶν τμημάτων καὶ χειρουργικῶν ἐργαλείων, αἱ αἰθουσαι τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, τῶν θυγατέρων τῆς Ἐπαναστάσεως, τὰ πρότυπα τῶν σχολείων τῶν τυφλῶν καὶ κωφολάλων τὰ ὑπὸ γυναικῶν ἰδρυθέντα.

Ἐπὶ τοῦ τρίτου ὀρόφου τὰ ἐστιατόρια τοῦ Μεγάρου ἐν ᾧ καθ' ἑκάστην προγευματίζουσιν ὑπὲρ τὰς τριάκοντα χιλιάδας ἐπισκέπτριαι καὶ ἀπὸ τῶν ἐξωστέγων τοῦ ὁποίου ἐκτυλίσσειται ὡς ἐν μαγικῷ πανοράματι ἡ θεὰ τῆς Ἐκθέσεως ὅλης μὲ τὰς θαλασσίας λεωφόρους τῆς, μὲ τὰ δάση καὶ τοὺς θαυμασίους κήπους τῆς, μὲ τὰ πάλλευκα καὶ ὡς πόλεις γιγάντεια μέγαρά τῆς, τὰ ὁποῖα φαίνονται ὡς νηρηίδες ἀναδυθεῖσαι διὰ μαγικῆς τινος ράβδου, ἐκεῖ, ἔνθα μέχρι τῆς χθῆς ἔτι ἡ ἀπέραντος ὡς μεγάλη θάλασσα λίμνη τοῦ Μιχιγκὰμ ἐκύλιε τὰ ἀργυροβαφῆ κύματά τῆς.

ΚΑΛΛΙΠΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ